

ПРОТОКОЛ

№ 763

гр. Варна, 30.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. А.

Сложи за разглеждане докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20233100900141 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:05 часа се явиха:

Ищецът „СМАРТПРО“ ООД, редовно призован, явява се лично управителят на дружеството Д.Д., заедно с адвокат Д. Г., редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Ответникът „ПРИСТАНИЩЕ ВАРНА“ ЕАД, редовно призован, не се явява законен представител на дружеството, представлява се от **старши юрисконсулт М. А.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Вещото лице Н. М. Р., редовно призовано, явява се лично в съдебно заседание, депозирал заключение по делото.

Адв. Г.: Моля да се даде ход на делото.

Юrisk. А.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като взе предвид редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл. 143 от ГПК,

пристъпва към изясняване на спора от фактическа страна

Адв. Г.: Поддържахме исковата молба.

Юриск. А.: Оспорваме исковата молба. Поддържаме всички възражения срещу нея.

Адв. Г.: Нямам възражения по доклада. Моля да се приеме за окончателен.

Юриск. А.: Аз също нямам възражения по доклада.

Моля да приемете за установено, че за първи път на 23.12.2021 г. изпълнителят ни е уведомил за пропуски в заданието.

Адв. Г.: Не сме съгласни да се приеме за установено, че на 23.12.2021 г. за първи път ищецът е уведомил ответника за пропуски в заданието, тъй като има кореспонденция между страните, която сме представили, от която е видно, че ищецът е искал в имейл-кореспонденция с ответника предоставяне на сертификат SSL – сигурен сертификат за верификация, за да могат външните потребители да влизат без да заобикалят сигурността на сайта, което самият ответник си е заложил в заданието.

Юриск. А.: В допълнителната искова молба беше точно и ясно казано същото, затова ще го установяваме в процеса.

СЪДЪТ с оглед изявленията на страните, **пристъпва към доклад на делото**, съобразно Определение № 1221 от разпоредително заседание на 01.09.2023 г. **и го обявява за окончателен**, както следва:

Производството е образувано по предявени от „Смартпро“ ООД с ЕИК 103130480 със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул.“Перла“ 8, ет.1, срещу „Пристанище Варна“ ЕАД с ЕИК 103061301 със седалище и адрес на управление гр.Варна, пл.“Славейков“ № 1, обективно кумулативно искове с правно основание **чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати сумата от **57 997,10 лв.** с ДДС, представляваща неплатен остатък от възнаграждение по сключен между страните договор от 30.12.2020 г. за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „складово-експедиционен“ за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД по поръчка № Т-19А-20, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 07.03.2023г., до окончателното плащане, както и сумата от **5781,61 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 17.03.2022 г. – 09.01.2023

г.

В исковата молба ищецът излага, че е изправна страна по сключения между страните договор, неразделна част от който са техническото задание на възложителя и техническото предложение на изпълнителя. Уговореният срок за изпълнение е 339 дни, считано от датата на подписване на договора, а уговореното възнаграждение – 399 980 лв. без ДДС. Съгласно т. 2 от Раздел II на договора, предметът му се счита за осъществен след завършване на следните етапи: 1. изработка на пробна версия на системата; 2. одобрение на окончателния ѝ вариант от възложителя; 3. внедряване; 4. провеждане на обучение на операторите за работа с нея; 5. подписване на двустранен приемо-предавателен протокол. Към 10.11.2021 г. ищецът е бил готов с разработването и тестването на поръчката с изключение на разработването на комуникацията с Агенция „Митници“ и с обучението на служителите на възложителя. С изпратено на 23.12.2021 г. писмо ищецът е поискал от ответника осигуряването на списък с лицата, които да бъдат обучени и изготвянето на двустранен приемо-предавателен протокол за приемане на продукта. На 31.12.2021 г. ищецът е получил писмо, с което ответникът го уведомява, че срокът на договора е изтекъл и претендира заплащането на неустойка. След разменена кореспонденция на 25.01.2022 г. е проведена среща, на която ищецът е демонстрирал напълно готовия продукт. На 26.01.2022 г. до представител на ответника по имейл ищецът е изпратил подробни инструкции за работа със системата. Вследствие на писмо № 98/02.02.2022 г. от ответника, на 10.02.2022 г. е проведена нова среща поради констатирани от него несъответствия на продукта с техническото задание, а именно 1. невъзможност за достъп до модула за клиенти на сайта му от външни устройства и 2. невъзможност за импорт на данни в счетоводството му. На 03.02.2022 г. ищецът е изпратил имейл с видеоклип, показващ как продуктът може да бъде достъпен от външен потребител. На срещата от 10.02.2022 г. е извършена повторна демонстрация, след която представителите на ответника са установили, че продуктът е напълно готов за употреба и не са констатирани твърдените в писмо № 98/02.02.2022 г. недостатъци. На 14.02.2022 г. между страните е бил подписан протокол, според който продуктът съответства на заданието на ответника, а на 16.02.2022 г. - приемо-предавателен протокол, удостоверяващ, че ищецът е изработил и предал продукта съгласно техническа спецификация и

техническо предложение; че ответникът е одобрил окончателния вариант на системата; че е извършено внедряването ѝ; и че е проведено обучение на служителите. С посочените протоколи страните са установили, че не са налице забележките, описани в писмо № 98/02.02.2022 г. и че не са налице забележки относно продукта. С приемането на работата на 16.02.2022г. за ответника възниква задължението да заплати дължимото възнаграждение. От общо дължимата сума, на 07.01.2021 г. ответникът е заплатил на ищеца авансово 143992,80 лв. с ДДС. От дължимия остатък в размер на 335 983,20 лв. с ДДС по фактура № 5826/16.02.2022 г. ответникът е заплатил на 07.03.2022 г. само сумата от 277986,10 лв. с ДДС, като разликата от 57 997,10 лв. с ДДС е удържал като неустойка за забавено изпълнение от 53 календарни дни. Изискуемостта на задължението за плащане е настъпила на 18.03.2022 г., когато е настъпил падежът по фактурата съгласно т.3.2. от договора. Ищецът твърди, че е изпълнил договора в срок и че продуктът е бил в пълно съответствие с поръчката и с техническото задание към договора. Съгласно техническото предложение от 09.12.2020 г., ответникът има право да не приема продукта само при наличие на критични грешки и фундаментални проблеми, отразяващи се на основни функции в системата и водещи до нарушаване на бизнес процеса. Такива недостатъци в случая не са били налице, поради което отказът на възложителя да приеме предложеното изпълнение е необоснован. Забавата на последните два етапа се дължи на неосигуряване от ответника съдействие и на събития, които не са могли да бъдат предвидени при сключването на договора. На първо място срокът за изпълнение на договора е удължен с 20 дни (01.09.2021 г. – 21.09.2021 г.) и е изтекъл на 29.12.2021 г. – първия работен ден след 24.12.2021 г., поради заболяване от COVID-19 на служители на изпълнителя и на възложителя, представляващо форсмажорно обстоятелство по чл.306 от ТЗ. На следващо място ищецът счита, че ответникът е в забава от 31.12.2021 г., когато същият е отказал поканата му от 23.12.2021 г. да приеме продукта, без да са били налице причини за това, до 16.02.2022 г., когато продуктът е бил приет. Забавата на кредитора счита, че се изразява в 1./ неосигуряването на сертификат с валидна идентичност (verified identity), позволяващ задължително прилагане на TLS 1.2, 2./ неизвършени или неправилни от страна на ответника настройки на IP адреси и портове и 3./ неосигуряване от ответника на необходимия интерфейс, който е следвало да бъде разработен от

„Микроакаунт“ ЕООД, поддържащо сайта на ответника. Посочените настройки и осигуряването на сертификат не са предмет на заданието, но неосигуряването им от страна на възложителя възпрепятства достъпа до Модула за клиенти на фирмения Web сайт на възложителя от външни устройства. Невъзможността за импорт на данни в счетоводството на възложителя е по причина, че последният не е осигурил необходимия интерфейс. Задължението на ответника да изпълни тези изисквания произтича от чл. 2.2 от Раздел V от договора, според който ищецът има право да иска от ответника осигуряване на необходимите условия за изпълнение на предмета на договора. За необходимостта от изпълнението им ответникът е бил своевременно уведомен. Още с писмо от 08.07.2021 г. ищецът е предупредил ответника, че достъпът до системата ще се осъществява с потвърждение на изключение на сигурността заради липсата на сертификат. Такъв е бил предоставен от ответника едва на 08.02.2022г. след втората презентация на продукта. В подписания между страните на 14.02.2022 г. протокол за съответствие е било уговорено, че на ищеца следва да бъде предоставен съответен интерфейс за осъществяването на дейности, които не са предмет на заданието по договора, но са необходими за нуждите на ответника, като в т. 2 от протокола е посочен експортът на данни към отдел ФС, което е била една от забележките за несвоевременно приемане на продукта от ответника. С такъв интерфейс ответникът не разполага и понастоящем. С писмо от 22.06.2021г. ищецът е поискал предоставяне на необходимата му за изпълнение на договора софтуерна и хардуерна среда, но такава е била предоставена едва през месец февруари 2022г. след втората проведена презентация на 10.02.2022г.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответната страна, в който исквете се оспорват по основание и размер. Твърди се, че вина за забавеното изпълнение има единствено ищецът. Срокът на договора изтича на 24.12.2021г., след извършеното с Анекс 1/01.11.2021г. изменение. Оспорват се твърденията на ищеца, че към 23.12.2021 г. всички дейности по договора са били изпълнени, като се сочи, че обучението на служителите на ответника е било проведено едва на 14-15.02.2022 г., а в писмо от 26.01.2022 г. ищецът е признал, че в системата са регистрирани пропуски, подлежащи на отстраняване. Поддържа се, че поради недостатъци на изработеното до момента на подаване на отговора системата не съответства на потребностите

му и заложените в договора специфични цели (по т. 1-3, 9, 12-13 от техническото задание) и не може да използва пълноценно. Оспорват се твърденията за забава на кредитора по съображения, че ищецът не е бил напълно готов да изпълни задълженията си по договора и че ответникът е откликвал своевременно при надлежно поискване на съдействие. Съгласно чл. 264 ЗЗД ответникът не е имал задължение да направи възражение за недостатъците на продукта при приемането му, тъй като ищецът е знаел за тяхното съществуване. Излага се, че с писмо № 98/02.02.2022г. ищецът е уведомен за констатирани следните несъответствия в продукта – 1./ че модул клиенти от фирмения уеб сайт не е достъпен от външни устройства (т.5 на стр. 28 от Техническото задание), което е отстранено след извършени от ищеца настройки, които само той е можел да извърши и 2./ че не е изпълнено изискването всички документи да се експортират към счетоводната програма на пристанището, документите в съответния формат и с всички необходими реквизити, което е останало неотстранено. Съгласно стр. 4 и т.13 от стр.5 от Техническото задание като цел на интегрираната система е посочено, че същата следва да дава възможност на „Пристанище Варна“ЕАД да извършва електронен обмен на данни с Агенция Митници създаване на подходяща форма на отчетност за митнически цели. Поддържа се, че на основание чл.259 от ЗЗД ищецът е бил длъжен да изработи поръчаното със свои средства, поради което за ответника не е съществувало договорно задължение да осигури сертификат, интерфейс за връзка с „Микроакаунт“ ЕООД и извършване на цитираните от ищеца настройки. Твърди се, че ищецът не е посочил своевременно недостатъците на проекта/техническото задание, ако е имало такива, поради което основание чл. 260, ал. 2 ЗЗД той носи отговорност за причинени на ответника вреди. Поддържа се, че в техническото задание не са налице недостатъци, а допълнителните изисквания на изпълнителя е можело да бъдат осигурени от самия него. В случая липсва надлежно искане до възложителя за осигуряване на техническо условия. Пропуските в техническото задание са релевирани от ищеца с цел оправдаване на неизпълнението едва след като е станало ясно, че няма да може да изпълни договора в срок и носи отговорност на забава. Уведомление за пропуски в проекта ответникът е получил едва с писмото от 23.12.2021г. – една година след сключване на договора, което сочи на неположена грижа на добрия търговец по чл.302 от ТЗ. Поддържа се, че ответникът е притежавал

изискуемия сертификат от 2020г., но разрешението да се предостави на външно лице може да се даде само от ресорен или изпълнителен директор, поради което споменаването му едва в писмо от 08.02.2022г. до ръководител отдел „складово експедиционен“ не е надлежно официално искане, за да постави кредитора в забава. Независимо от това сертификатът е представен веднага след като е бил поискан. Достъп до сървърите също е осигурен на 03.11.2021г. непосредствено след отправяне на искането. Ищецът е бил в състояние и е бил длъжен да осигури нужния интерфейс съгласно стр.5, т. 2.1.2. от техническото предложение и изразил готовност за това в писмо от 26.01.2022г. Въпреки че на стр. 2 от Описанието на технологията на изпълнение на идейния проект, част от офертата на ищеца, е посочено, че ще бъде избран подходящ доставчик на сертификати, това не е сторено от ищеца до февруари 2022 г., като ответникът също не е бил официално поканен да извърши подобен избор или да предостави сертификата, с който е разполагал. Излага се и че на проведената на 08.02.2022 г. среща станало ясно, че служител на ищеца е трябвало да извърши съответни действия, за да стане системата достъпна от външни потребители, като те не е могло да бъдат извършени от служители на ответника. Системата станала достъпна именно след извършените от ищца настройки. Забавата не се дължи на неизвършване на инсталация и настройки от ответника, тъй като в свое писмо 26.01.2022 г. ищецът посочва, че липсва ръководство за инсталация на системата. Счита, че е заплатил изцяло дължимото по договора възнаграждение след приспадане на уговорената неустойка за забава. Релевира се **възражение за прихващане** със сумата на удържаната от него неустойка от 57 997,10 лв., изчислена в размер на по 0,1% на ден до 30-тия ден, или 11 999,40 лв. и в размер на по 0,5% от 31-51 ден, т.е. за 23 дни, или 45 997,70 лв., а базата въз основа на която се изчислява е цялостното възнаграждение, тъй като възложителят не приема частично изпълнение.

В постъпилата в срока по чл. 372, ал. 1 ГПК допълнителна искова молба ищецът оспорва твърденията в отговора, че системата и понастоящем не отговаря на целите, за които е поръчана. Счита, че те се оборват от протоколите от 14.02.2022 г. и 16.02.2022 г., още повече, че рекламации не са постъпвали в срока по чл. 303а, ал. 4 ТЗ, вкл. и към момента на подаване на отговора. Ответникът не само не е направил възражения по изпълнението на поръчката, но в протокола от 16.02.2022 г. изрично е признал, че той отговаря

изцяло на заданието, поради което на основание чл.264 от ЗЗД, продуктът се счита приет. В протокола от 14.02.2022 г. е констатирано, че двете забележки, заради които кредиторът е забавил приемането на проекта, не са били предмет на договора, че същите са нужни на системата и в духа на добрите търговски отношения ищецът ще ги изработи за своя сметка след предоставянето му на съответен интерфейс за връзка, разрешения и документация от „Микроакаунт“ ЕООД, с което дружество ответникът се намира в договорни отношения. Твърди, че задължението на ответника да предостави интерфейс за връзка с „Микроакаунт“ ЕООД и сертификат за сигурност произтича от Раздел V 2.2. от договора и стр.12 от техническото задание. Оспорва твърдението, че самият той е могъл да ги осигури, тъй като това би противоречало на българското законодателство и това на ЕС, предвиждащи сключването на договори със съответните софтуерно фирми, получаване на пароли за достъп, обработка на лични данни, електронен подпис за достъп, специални разрешения и др., които не биха могли да бъдат осигурени от ищеца, колкото и добра грижа на търговец да беше положил. Твърди, че не е бил длъжен да уведомява ответника за недостатъци в поръчката, тъй като в случая не се касае за такива - това, което е било поръчано, е било създадено, но като добър търговец, ищецът е уведомил ответника, че въпреки че продуктът е готов, за още по-пълноценното му функциониране са нужни допълнителни разработки, които не са предмет на договора, но могат да бъдат създадени в рамките на допълнителни 30 дни, поради което е предложил удължаване на срока на договора. Удължаването обаче било отхвърлено от ответника, който е забавил неоснователно приемането на продукта с почти два месеца и не е осигурил списък на лицата за обучение, с което се е поставил в забава. Противно на твърденията на ответника, ищецът е поискал нужния сертификат и интерфейс с писмо още от м.юни 2021г., което е сторено едва на 08.02.2022г., когато след втората проведена презентация е станало ясно, че служителите на възложителя не могат да ползват продукта не поради неговата непригодност, а поради неосигуряване от възложителя на необходимия сертификат. Ищецът е уведомил ответника за пропуските на поръчката веднага след като са били констатирани при изпробване на готовия продукт на 23.12.2021 г. т.е. преди изтичане срока на договора на 29.12.2021 г. Ответникът обаче не я променил, не е сключил анекс, не е развалил договора, а само е забавил приемането на изработеното, като от 23.12.2021 г. до

16.02.2022 г. не били извършвани никакви доработки т.е. е нямало причина продуктът да не бъде приет в рамките на срока на договора след поканата от 23.12.2021 г. във вида, в който е бил на 16.02.2022 г.

В срока по чл. 373, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на допълнителната искова молба, с който се поддържат доводите, че системата продължава да не функционира, като липсва интегритет, т.е. искането за свързаност на отделни модули и експорт на данни не е изпълнено. Възражава се, че ищецът не сочи нито една конкретна разпоредба на българското и законодателството на ЕС, която да препятства възможността му да осигури съответния интерфейс и сертификат за сигурност. Пояснява се, че доколкото ответникът разполага със съответния сертификат за сигурност от три години, не това е била причината да не работи системата и достъпът до нея от външни устройства да не е бил възможен. Изпращане на имейл до ръководител на складов отдел не представлявало надлежно искане, за да се получи специално разрешение за предоставяне на сертификат, доколкото то било свързано със съблюдаване на изисквания за сигурност на информация. Твърди се, че клаузата на чл. 2.2 от Раздел V не предвижда задължение на възложителя, а право на изпълнителя да иска осигуряване на технически условия. Според ответника такива представляват осигуряване на компютър/таблет, интернет връзка, достъп, изходна информация и не включват задължение на ответникът сам да внедри, инсталира и настройва системата. Необходимо съдействие от страна на ответника би било да даде съгласие пред „Микроакаунт“ ЕООД за свързване на системите. Соочи се, че с авансовото плащане ищецът е могъл да си осигури всичко необходимо, като специалисти, техника, софтуер, вкл. и интерфейс, за изпълнение на договора. За неприемливо се счита да се добавят допълнителни разходи към общо определената цена по договора, възложен от държавно дружество с определен бюджет. Оспорва се възражението за кредиторска забава поради непредоставяне на списъци със служители, които да бъдат обучавани, тъй като първо е трябвало системата да бъде внедрена, а липсват доказателства кога и кой етап от възложената работа е завършен и кога ответникът е бил поканен да приеме работата. Твърди се, че в допълнителната искова молба не е конкретизирано до кого е изпратен имейлът на ищеца от 08.07.2021 г. и какво е било значението на сертификата към този момент. Поддържа се, че при демонстрацията на 08.02.2022 г. е станало ясно, че при достъп до

системата от външно устройство (чужд IP адрес) се появявал бял екран, а не надпис, гласящ че системата е несигурна и възможност за потребителя, че желае да продължи. Тогава ищецът извършил допълнителна настройка, която направила достъпа възможен. С оглед извършените на 08.02.2022 г. действия, правещи достъпа до системата от външни устройства възможен и поетите с писмо от 26.01.2022г. и протокола от 14.02.2022г. ангажименти, се оспорва, че от 23.12.2021 г. до 16.02.2022 г. не са били извършвани никакви доработки на продукта. Счита се за опровергано твърдението, че на 23.12.2021 г. изпълнението на работата било изцяло приключило, след което била налице необоснована забава на ответника.

Доказателствената тежест в гражданския процес се разпределя съобразно правилото на чл. 154 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които извлича благоприятни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

В разглеждания случай, **в тежест на ищеца** е да установи, следните правнорелевантни факти:

- наличието на валидно сключен договор за изработка;
- пълно и точно във времево, количествено и качествено отношение изпълнение на задълженията си по договора,
- приемане на работата от възложителя,
- размера на дължимото възнаграждение и настъпване на неговата изискуемост,
- възраженията си за временна обективна невъзможност за изпълнение (кадрови дефицит поради пандемичната обстановка);
- възраженията си за забава на кредитора, и по-конкретно произтичащо от договора или естеството на възложената работа задължение на възложителя да осигури сертификат с валидна идентичност, настройки на IP адреси и портове и необходимия интерфейс; своевременно и надлежно уведомяване на възложителя за необходимостта да ги осигури; несвоевременно представяне на списъци със служители, подлежащи на обучение; необоснован отказ на ответника да приеме предложено точно изпълнение; продължителността на твърдяното бездействие на ответника).

- изпълнение на задълженията си по чл.260 от ЗЗД за уведомяване на възложителя за пропуски в техническото задание и за осигуряване на технически условия, необходими за изпълнение на възложената работа.

В тежест на ответника е да установи:

- изправността си по договора като длъжник и като кредитор - за заплащане на уговореното възнаграждение и за навременното осигуряване на необходимото съдействие на ищеца за изпълнение на задълженията му по договора.

- факта, че предметът на договора включва задължения на ищеца за извършването на настройки на IP адреси и портове на ответника, осигуряването на сигурен сертификат и осигуряването на интерфейс в системата на Агенция „Митници“ и тази на финансово-счетоводния отдел на ответника, поддържана от „Микроакаунт“ ЕООД; или евентуално, че е осигурил своевременно сертификат, интерфейс, настройки и списъци на служители за обучение.

- наличието на годно правно основание за отказ да приеме изпълнението на 23.12.2021г., поради констатирани недостатъци на изработения продукт;

- обстоятелството, че предоставянето на сертификата се осигурява само след разрешение на ресорен или изпълнителен директор.

По възражението за прихващане, в тежест на ответника е да установи изправността си по договора като длъжник и като кредитор, предвидена в договора валидна клауза за мораторна неустойка, възникване на фактическия състав на неизпълнението, за което е уговорена - периода на забавата и факта, че последната се дължи на причина, за която ищецът отговаря, дължимия размер според уговорения алгоритъм.

В тежест на ищеца е да установи точното в качествено, количествено и времево изпълнение на задълженията си по договора.

ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

- наличието на сключен между страните договор за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „складово-експедиционен“ за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД по поръчка № Т-19А-20 от 30.12.2020г.;

- наличие на форсмажорно обстоятелство в периода 01.09.2021 г. – 21.09.2021 г. и удължаване на срока на договора с 21 дни, т. е. до 24.12.2021г. включително;

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства, че с писмо от 08.07.2021г. е поискал представянето на процесния сертификат.

Адв. Г.: Да се приемат представените доказателства.

Юриск. А.: Да се приемат представените доказателства.

СЪДЪТ намира, че представените писмени доказателства от страните са допустими и относими към предмета на спора и същите следва да бъдат приети като доказателства по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба, заверени копия на писмени документи, както следва: договор за правна защита и съдействие от 08.02.2023г.; договор № Т-19А-20 за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД от 30.12.2020г.; техническо предложение за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД, ведно с описание на обхвата и график на проекта; декларация за техническите лица от Д.Д. от 09.12.2020г.; техническо предложение за участие в процедура от 09.12.2020г.; идеен проект работа на интегрираната система от 09.12.2020г.; условия за гаранционно и сервизно поддържане на системата за срок от 3 г., предоставени от „СмартПро“ ООД; декларация за техническите лица от Д.Д. от 09.12.2020г.; техническо предложение – описание на обхвата и график на проекта; описание на технологията на изпълнение в идейния проект, изцяло съобразена със спецификата на дейността на пристанището и с отделните процеси; ценово предложение за участие в процедура от „СмартПро“ ООД от 09.12.2020г.; цени за извънгаранционна поддръжка след внедряване на системата за срок от три години, предоставени от „СмартПро“ ООД от 09.12.2020г.; електронна кореспонденция от 21.01.2022г.; писмо от СмартПро“ ООД от 20.01.2022г.; електронна кореспонденция от 23.12.2021г.; електронна кореспонденция от

22.06.2021г.; електронна кореспонденция от 02.11.2021г.; електронна кореспонденция от 23.12.2021г.; електронна кореспонденция от 31.12.2021г.; писмо относно договор №Т-19А-20 от 30.12.2020г. от инж. Дичев; електронна кореспонденция от 05.01.2022г.; електронна кореспонденция от 20.01.2022г.; електронна кореспонденция от 21.01.2022г.; писмо от 21.01.2022г. от инж. Дичев; електронна кореспонденция от 26.01.2022г.; електронна кореспонденция от 02.02.2022г.; електронна кореспонденция от 03.02.2022г.; електронна кореспонденция от 07.02.2022г. – 2 л.; електронна кореспонденция от 08.02.2022г. – 2 л.; електронна кореспонденция от 09.02.2022г.; електронна кореспонденция от 10.02.2022г.; електронна кореспонденция от 11.02.2022г. – 2 бр.; електронна кореспонденция от 16.02.2022г.; електронна кореспонденция от 02.01.2022г.; писмо изх. № 781 от 31.12.2021г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; писмо изх. № 98 от 02.02.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 03.02.2022г.; писмо изх. № 093 от 05.01.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; електронна кореспонденция от 08.02.2022г.; електронна кореспонденция от 07.02.2022г.; писмо изх. № 119 от 09.02.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 09.02.2022г.; писмо изх. № 125 от 11.02.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 11.02.2022г.; електронна кореспонденция от 21.01.2022г.; писмо изх. № 54 от 23.12.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 21.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 23.12.2021г.; електронна кореспонденция от 24.01.2022г.; електронна кореспонденция от 25.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 20.01.2022г.; електронна кореспонденция от 24.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 26.01.2022г.; електронна кореспонденция от 08.02.2022г.; покана от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 10.02.2022г.; протокол от 10.02.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД до „Пристанище Варна“ ЕАД от 03.02.2022г.; писмо изх. № 105 от 07.02.2022г. от „Пристанище Варна“ ЕАД; приемо-предавателен протокол от 16.02.2022г.; протокол за съответствие изпълнението на видовете работи по изпълнение на Договор № Т-19А-20 от 30.12.2020г. от 14.02.2022г.; протокол за проведено обучение по договор № Т-19А-20 от 30.12.2020г. от 14.02.2022г.; протокол за

проведено обучение по договор № Т-19А-20 от 30.12.2020 от 15.02.2022г.; фактура № 0000005826 от 16.02.2022г. и флаш памет – 1 бр. (лист 170 по делото).

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с уточняваща молба с вх. № 7522 от 24.03.2023г., от ищцовата страна заверени копия на писмени документи, както следва: сертификати за ваксинация против Ковид 19; болнични листи на Росен Стайков от дати 30.08.2021г. и 14.08.2021г.; болнични листи на Драгомир Димов от 15.09.2021г. и от 13.09.2021г.; електронна кореспонденция от 08.07.2021г.; фактура № 0000005245 от 07.01.2021г.; извлечение от банкова сметка за постъпила сума по авансово плащане от 07.01.2021г.; фактура № 0000005826 от 16.02.2022г.; извлечение от банкова сметка от 07.03.2022г. за окончателно плащане по договор и банкова сметка на „СмартПро“ ООД.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с отговора на исковата молба заверени копия на писмени документи, както следва: адвокатско пълномощно от 23.08.2022г.; договор № Т-19А-20 Проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД от 30.12.2020г.; приемен списък на работници и служители от отдел „Труд“ в пристанищен терминал Варна-запад, за изплащане на целева награда за м. април 2023г.; преводно нареждане от 16.12.2020г.; Анекс №1 към договор № Т-19А-20 Проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД от 17.11.2021г.; докладна записка от 06.10.2020г., ведно с техническа спецификация за избор на изпълнител за проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, „Пристанище Варна“ ЕАД; търговска поръчка № Т-19А-20 Проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД; оферта за участие в процедура от 09.12.2020г., ведно с опис на документите за участие в процедура от 09.12.2020г.; фактура № ***** от 02.12.2020г.; преводно нареждане от 19.11.2020г.; декларация за Регламент (ЕС) 2016/679 от Д.Д. от 09.12.2020г.; декларация по чл.42, ал.2, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) от Д.Д. от 09.12.2020г.; декларация по

чл.59, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари от 09.12.2020г.; декларация по Закона за икономическите и финансовите отношения с дружества, регистрирани в юрисдикция с преференциален данъчен режим, свързаните с тях лица и техните действителни собственици от 09.12.2020г.; декларация за липса на обстоятелствата от 09.12.2020г.; декларация от Д.Д. за реализиран оборот от 09.12.2020г.; декларация от Д.Д. за изпълнени договори от 09.12.2020г.; писмо с вх. № 118 от 23.11.2020г.; референция с изх. № ФС-01-2198 от 09.10.2020г.; референция за услугите предоставени от „СмартПро“ ООД в периода май 2019-май 2020г.; удостоверение за добро изпълнение с изх. № 7909 от 04.12.2020г.; сертификат № 40357/20/S; ценово предложение за участие в процедура № Т-19А-20 Проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД от 09.12.2020г.; цени за извънгаранционна поддръжка след внедряване на системата за срок от три години предоставени от „СмартПро“ ООД от 09.12.2020г.; техническо предложение за участие в процедура от 09.12.2020г.; идеен проект работа на интегрираната система от 09.12.2020г.; условия за гаранционно и сервизно поддържане на системата за срок от три години предоставени от „СмартПро“ ООД от 09.12.2020г.; декларация за техническите лица от 09.12.2020г.; техническо предложение Проектиране и внедряване на интегрирана система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“, за нуждите на „Пристанище Варна“ ЕАД описание на обхвата и графика на проекта; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 54 от 21.01.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 98 от 02.02.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 093 от 05.02.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 105 от 07.02.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 119 от 09.02.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 125 от 11.02.2022г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 151 от 04.03.2022г.; фактура № 0300003049 от 21.02.2022г.; справка за изчисление на неустойка по Договор № Т-19А-20 от 30.12.2020г., Анекс 1/17.11.2021г.; писмо от „Пристанище Варна“ ЕАД с № 781 от 31.12.2021г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 23.12.2021г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 20.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 21.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 26.01.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 03.02.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 07.02.2022г.; писмо от

„СмартПро“ ООД от 09.02.2022г.; покана от „СмартПро“ ООД от 10.02.2022г.; протокол от 10.02.2022г. относно работна среща; писмо от „СмартПро“ ООД от 11.02.2022г.; писмо от „СмартПро“ ООД от 09.09.2022г.; електронна кореспонденция от 21.07.2022г. – 6 л.; описание на липсващи в заданието по договор №Т-19А-20 от 30.12.2020г., но необходими данни и интерфейс за разработка и внедряване на допълнителни функционалности към интегрираната система за обработка на информацията в отдел „Складово-експедиционен“; приемо-предавателен протокол от 16.02.2022 г.; протокол за съответствие изпълнението на видовете работи по изпълнение на Договор № Т-19А-20 от 30.12.2020г. от 14.02.2022г.; пълномощно от Петър Сеферов от 14.02.2022г.; заповед № 42 на „Пристанище Варна“ ЕАД; протокол за проведено обучение по договор от 14.02.2022г. и електронна справка от Търговския регистър за актуално състояние на „СмартПро“ ООД към дата 12.05.2023 г.

СЪДЪТ докладва постъпило заключение с вх. № 26364/30.10.2023 г. по допуснатата **комплексна съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза** и констатира, че същото е депозирано в срока по чл. 199 от ГПК.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на комплексна съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза, с оглед на което сменя самоличността на вещото лице, както следва:

Н. М. Р. - 47 годишен; българин; български гражданин; семеен; неосъждан; без родство и дела със страните; предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

В.л. Р.: Поддържам представеното заключение.

Въпрос на адв. Г.: По т. 2 от експертизата сте записали, че продуктът се приема за завършен тогава, когато възложителят приключи с тестването на софтуера. Въпросът ми е как може ищецът и може ли да повлияе на процеса на приемане?

В.л. Р.: Не, тъй като в крайна сметка проектът приключва тогава, когато възложителят го приеме и подпише протокола. Ищецът няма механизми как да принуди в някакъв срок възложителя да приключи с тестовете и да приеме и утвърди продукта.

Въпрос на адв. Г.: В т. 5 е записано, че експертизата не може да отговори, тъй като въпросната информация е била поискана многократно, но

не е била предоставена. Въпросът ми е от кого сте я поискали?

В.л. Р.: За логовете съм поискал информация от възложителя. Аз контактувах там само по имейл и в интерес на истината получих отговор на част от въпросите. На този въпрос № 5 за логовете не получих информация.

Въпрос на адв. Г.: В отговор на въпрос 15 – кога е изготвено и предадено на ответника ръководство за инсталация на системата, сте казали на 26.01.2022 г. А кога е било поискано?

В.л. Р.: Ръководството за инсталация на системата е поискано от възложителя на 25.01.2022 г. и е предоставено от изпълнителя на 26.01.2022 г.

Въпрос на адв. Г.: Може ли такова ръководство да се разработи за един ден?

В.л. Р.: Не, не може да се разработи за един ден такова ръководство.

Въпрос на адв. Г.: Тоест, то е било готово?

В.л. Р.: Вероятно е било готово. Това е ръководство за работата със системата, което е обемен материал и не е реалистично за един ден да се изработи.

Въпрос на адв. Г.: Отговор на въпрос 16 - кога е била добавена възможността за задаване на права на потребителите за конкретни клиенти. Отговорили сте на 26.01.2022 г. Въпросът ми е същият – кога е поискано?

В.л. Р.: Също на 25.01.2022 г. На 25.01.2022 г. е имало среща между двете страни и тогава са възникнали тези въпроси и на 26.01.2022 г. ищецът е удовлетворил това.

Адв. Г.: Аз нямам други въпроси.

Въпрос на юриск. А.: Ръководството за инсталация на продукта и създаването на роли на потребителите не е ли още в техническото задание посочено като изискване, за да казвате, че на предния ден сме го поискали и на следващият ден вече ги имаме? Това не е ли заложено в техническото задание?

В.л. Р.: Така е, заложено е в заданието. На 25.01. е имало среща и тогава са възникнали тези въпроси от страна на възложителя и на следващия ден - на 26.01. те са били разрешени от страна на ищеца. Но те присъстват като изискване в техническото задание.

Въпрос на юриск. А.: Бихте ли ми обяснили какво имате предвид

продуктът да е инсталиран в продукционна среда?

В.л. Р.: Ще обясня как по принцип се работи. По принцип, когато се разработва софтуер, той не се разработва директно в продукционна среда, а се разработва в отделна среда - тестова среда, където не се работи с истински данни и там системата се тества. Когато възложителят приключи с тестването в тестова среда, едва в този момент вече се планира софтуерът да бъде инсталиран в продукционна среда.

Въпрос на юриск. А.: На коя дата продуктът е бил инсталиран в продукционната среда?

В.л. Р.: В случая въобще не е имало тестова среда, а всъщност възложителят е осигурил само една среда и в тази среда продуктът е бил инсталиран в края на м.декември в тази продукционна среда. Кога е започнала там инсталацията - не е имало такъв въпрос и нямам такава информация.

Въпрос на юриск. А.: Към въпрос 2, моля да ми отговорите само с да или не. На 23.12.2021 г. продуктът бил ли е изготвен, съгласно заданието с всички функционалности, каквито се е очаквало да се вършат с този продукт? Бил ли е завършен? Това включва и митници, и издаване на фактури, и извличане на справки.

В.л. Р.: Това е въпрос, на който експертизата не може да отговори, тъй като това включва много различни специфични бизнес изисквания, така че страната, която трябва да потвърди, че всички бизнес изисквания са удовлетворени, е възложителят. Тоест, експертизата може да отговори на конкретни технически въпроси.

Въпрос на юриск. А.: Да, технически Ви питам във връзка с Митници. Била ли е налице на 23.12.2021 г.? Можело ли е да се издават готови фактури?

Адв. Г.: Аз възразявам срещу този въпрос, защото вещото лице е отговорил, че разделът за Митници е въпрос на бъдеща разработка. Как може да бъде готов на 23.12.2021 г.?

Юриск. А.: Нека да си зададем въпросите и да чуем отговорите.

СЪДЪТ допуска въпроса на юрисконсулт А. към вещото лице Р..

В.л. Р.: Тогава тази функционалност не е била готова.

Въпрос на юриск. А.: Тоест нещо, което е заложено, го е нямало. А за

фактурите? И до ден днешен, доколкото разбрах не могат да се издават готови фактури. Дали отговарят на техническото задание?

В.л. Р.: Да, но това дали продуктът отговаря на бизнес изискванията са неща, на които експертизата не може да отговори.

Въпрос на съда: Вие запознахте ли се с техническото задание? Как стигнахте до извод, че модул Митници не е част от техническото задание, а въпрос на допълнителни доработки?

В.л. Р.: Да, запознах се с техническото задание, но то не е дотолкова детайлно. Отделно, че има няколко, как да кажа, по-общи, абстрактни описания, като да се извършат интеграции с всички системи, които не са толкова специализирани и с някои от тези системи впоследствие се оказва, че е невъзможно да бъдат направени такива интеграции.

Стигнах до извода, че интерфейсът с модул Митници не е част от техническото задание, а въпрос на допълнителни доработки, тъй като на една последваща среща от 14.02.2022 г. е подписан един протокол, в който двете страни се съгласяват и това остава за бъдещи разработки. Не знам дали точно така е формулирано, но е такъв смисълът.

Въпрос на юриск. А.: Пак към въпрос 2 - Вие извършихте ли лично някакви проверки дали този продукт е бил готов за използване към 23.12.2021 г. или само се позовавате на това, че изпълнителят е изпратил писмо, че е готов?

В.л. Р.: По принцип, пак казвам, има две страни. Страната, която трябва да потвърди, че продуктът е готов, е възложителят, тъй като това включва и покриване на много бизнес изисквания. Експертизата няма такива познания по домейна, за да може да провери дали всички бизнес изисквания са изпълнени.

Юриск. А.: Понеже не става въпрос за някакво изделие, което можем да представим и да видим всички, специфични са въпросите и затова сме поискали техническа експертиза да установи тези неща.

Въпрос на съда: Възможно ли е да се определи към 23.12.2021 г. какви са били параметрите и конфигурацията на продукта, който е бил инсталиран?

В.л. Р.: Да, в крайна сметка същият продукт и сега е инсталиран при възложителя. В интерес на истината, все още не се използва в продукционна

среда пълноценно. Причината за това е, че не е извършено пълноценно тестване до края на периода и включително след като е изтекъл периодът и е подписан протоколът, са продължили тестовете и тогава са открили още проблеми, които трябва да се коригират или да се разработват допълнителни функционалности. Когато се подпише приемо-предавателен договор, тогава всичко приключва. Смисълът на целия процес е, когато възложителят подпише приемо-предавателен договор, значи е тествал продукта и той удовлетворява изискванията му.

Въпрос на юриск. А.: Към момента на изготвяне на предложението - офертата на изпълнителя, с оглед наличното вече подробно техническо задание, с което той се е запознал, било ли е известно, че са необходими изработването на някакви интерфейси или използването на определени формати за някаква информация, за да може изделието да отговаря на поръчаното? Може ли да се предположи, че така или иначе казано, искаме връзка с модулите и очевидно, за да стане връзка, е можело да се предположи, че нещо трябва да осъществи тази връзка?

В.л. Р.: Не мога да отговоря. В документите по делото има имейл кореспонденция с „Микроакаунт“ и оттам става ясно, че продуктите на „Микроакаунт“ всъщност въобще нямат програмируем интерфейс и никой друг софтуер не може да се интегрира с тях. И това става видно от наличната имейл кореспонденция по делото с фирма „Микроакаунт“.

Юриск. А.: Това са последствия. Аз говоря за момента още към изготвяне на предложението и подписване на договора, с оглед техническото задание. Изпълнителят казва какъв продукт очаква да получи. Ние сме пристанище, извършваме товаро-разтоварна дейност, всичко е внос – износ. Тези стоки са под митнически контрол и надзор. Искали сме да може нашият клиент да подаде заявка в системата.

Въпрос на съда: В техническото задание фигурират ли изрично модул Митници и счетоводната система?

В.л. Р.: Самото задание не е толкова детайлно. В интерес на истината в него се упоменава на много места, че трябва системата да се интегрира с другите системи, но в крайна сметка впоследствие се е оказало, че е невъзможно да се интегрира с тези системи на „Микроакаунт“. В интерес на истината, когато иска такава интеграция, възложителят трябва да осигури

възможност за такава интеграция. Всъщност е трябвало да се провери дали тези изисквания са изпълними, защото се оказва, че тези изисквания за интеграция за продуктите на „Микроакаунт“ са неизпълними.

Въпрос към кой момент това е станало ясно за изпълнителя съм нямал. В имейл - кореспонденцията, протекла с „Микроакаунт“ става ясно. Не съм извадил датата от кореспонденцията.

Не е възможно интерфейст да се разработи от ищеца или по негово възлагане от друга фирма.

Въпрос на юриск. А.: А защо да не може? Нали става въпрос за техническа доработка? Има ли значение кой ще я поръча?

В.л. Р.: Има значение, да. Това е продукт на „Микроакаунт“. Той не е с отворен вход, така че доработка на този продукт на „Микроакаунт“ може да се извърши само от вендора. Вендорът е производителят на продукта. В случая е „Микроакаунт“.

Въпрос на юриск. А.: Има ли значение дали Пристанището ще направи поръчка на „Микроакаунт“ или „Смартпро“ ООД ще направи поръчка на „Микроакаунт“ да изготви необходимия интерфейс чисто технически?

В.л. Р.: Не мога да отговоря. Всяка страна може да поръча, това са търговски отношения. „Микроакаунт“ е софтуерна компания.

Въпрос на юриск. А.: Чисто технически могат ли да го изработят „Микроакаунт“, независимо кой ще им поръча това?

В.л. Р.: Пак казвам, това са търговски отношения. „Микроакаунт“ е софтуерна фирма. Ако някой плати да доразработят нещо, ще го направят.

Въпрос на юриск. А.: По въпрос 3 възможността за достъп до системата от външни потребители, експорт на данни във фактурите и връзка с митници, заложено ли е в заданието и без този достъп може ли да функционира системата и да се използва съгласно предвиденото предназначение?

В.л. Р.: Това са неща, които са се случили преди 2 години и има разминаване между обясненията на двете страни. Експертизата 2 години по-късно няма как да провери какво е било тогава текущото състояние. Има записан клип на екрана от ищеца, в който се вижда, че когато се промени

домейн името с IP адреса, системата може да се зареди. Трябва да се отбележи. Излиза съобщение за сигурност, че няма сигурен сертификат. Но системата е достъпна, ако се въведе IP адрес.

Въпрос на юриск. А.: За това нещо Вие не сте се убедили по никакъв друг начин, освен по видеото, предоставено от ищеца?

В.л. Р.: Това нещо се е случило преди 2 години. Няма как да установя каква е била ситуацията тогава, тъй като, пак казвам, има разминаване в обясненията на двете страни.

Въпрос на юриск. А.: Добре, в стр. 15 на техническото задание подробно е описано системният журнал на системата каква информация трябва да съдържа, включително да дава възможност за разпечатване на доказателства при възникване на спорове. Ако системният журнал, който е задължение да бъде изработен от изпълнителя, отговаряше на посоченото техническо задание, щяхме ли да имаме тази информация и възможност да направим проверка?

В.л. Р.: Не съм сигурен, че разбирам въпроса. Системният журнал работи, не е изцяло преведен на български.

Адв. Г.: Какво общо има достъпът до сайта със системния журнал?

Юриск. А.: Прочетете си делото.

Адв. Г.: Вашият въпрос е неясен.

СЪДЪТ указва на юриск. А. да уточни въпроса.

Въпрос на юриск.А.: Добре, на стр.15 на техническото задание има раздел „Системен журнал“. И там се казва, че системният журнал трябва да съдържа информация за дата, час на достъп, какво действие е извършено, от кое IP е извършено и за всичко това трябва да има записи, които периодично да се архивират. Ако това беше налично, можеше ли да се направи проверка по този въпрос?

В.л. Р.: Тази информация я изисках. Тя не ми беше предоставена от „Пристанище Варна“. Дали има или няма такава информация, експертизата не може да каже, тъй като такава информация е изискана, но не е предоставена.

Юриск. А.: А поискахте ли я от ищцовата страна?

Адв. Г.: Ние не можем да предоставим такава информация. Ние нямаме достъп.

В.л. Р.: В интерес на истината съм поискал цялата информация от двете страни, тъй като експертизата нямаше как да бъде изготвена без двете страни да предоставят голяма част от тази информация. Това са хронологични събития, които са се развили преди 2 години и в момента не може да се проверят повечето от тях, какво им е било състоянието към онзи момент преди 2 години.

Въпрос на юриск. А.: Точно за това ми е въпросът. Ако системният журнал беше такъв, какъвто трябва да бъде, дали щеше да може да бъде извършена проверката, включително пише, че трябва да може да дава разпечатка и да служи за доказателство за конкретно действие.

Адв. Г.: Вещото лице отговори, че Вие не сте дали достъп да види дали имате такава възможност или не.

Въпрос на юриск. А.: Вие установихте ли кога са провеждани и как са приключили продуктите тестове, кой ги е извършил и има ли някакви записи за това?

В.л. Р.: Кога са започнали продуктите тестове не мога да кажа. В края на 2021 година, мисля, че беше на 23.12.2021 г., когато ищецът е заявил с имейл, че продуктът е готов и могат да започнат тестовете, след което е имало среща на 25.01, тоест един месец по-късно, когато възложителят е имал списък от забележки, като част от тези забележки са инструкцията за работа със системата, правата за потребителите. Тестовете са станали в рамките на един месец.

Въпрос на юриск. А.: Към въпрос 7 - без съдействието на изпълнителя можело ли е да се конфигурира системата. Това е във връзка с този SSL сертификат. И какво е било съдействието от страна на изпълнителя?

В.л. Р.: Изпълнителят го е конфигурирал в интерес на истината. Това е задължение на възложителя, тъй като „Пристанище Варна“ има IT отдел и администратори и това е задължение на IT отдела на възложителя – инсталацията на този SSL сертификат. Конфигурирането на SSL сертификата в изготвения продукт е задължение на възложителя, а го е извършил изпълнителят.

Въпрос на съда: В какво се изразява тази конфигурация?

В.л. Р.: По принцип SSL сертификатът се купува за определен домейн и

той е валиден само за този домейн. Домейнът всъщност е хост името – името, чрез което се достъпва системата. Това е домейнът. Той е собственост на възложителя. Сертификатът се купува специално за този домейн и той също е собственост на възложителя. Стандартна процедура е възложителят да си купува домейн името, SSL сертификата и той си ги конфигурира.

Въпрос на юриск. А.: По самият продукт да си я направи тази дейност може ли сам възложителя?

В.л. Р.: Да, може. Тази дейност се прави на уеб сървър. Това е стандартна процедура и е публично достъпна.

Въпрос на съда: А по каква причина е извършена от изпълнителя?

В.л. Р.: Извършена е от изпълнителя, защото очевидно възложителят не е успял да се справи.

Въпрос на юриск. А.: Към въпрос 10 отговаряте, че е бил възможен достъп до системата. Как установихте, че такъв достъп до системата е извършван, след като казвате, че в системния журнал няма записи?

В.л. Р.: Не казвам това. Казвам, че съм поискал такива записи и не са ми предоставени. Аз не знам какво има в системния журнал. И затова вече отговорих, че това са събития, които са се случили преди 2 години. За тях единственото доказателство сега е един запис, който е предоставен на флаш памет от екрана, от който се вижда, че когато домейн името се замени с IP адрес, може да се достъпи сайтът.

Очевидно възложителят не е успял да се справи.

Въпрос на юриск. А.: Съответно на въпроса ми дали е установено влизане от външно устройство в този посочен период не може да го установите?

В.л. Р.: Това може да се установи от журнала. Поискал съм много пъти тази информация и не ми е предоставена от „Пристанище Варна“, но аз съм я поскал и от двете страни в процеса, така че експертизата няма как да отговори.

Въпрос на юриск. А.: А попитахте ли защо не ви се предоставя, няма я или не искаме да ви я дадем?

В.л. Р.: В интерес на истината, комуникацията се случваше много трудно и трябваше може би 4-5 имейла да отправя. От страна на ищеца

комуникацията се случваше по-бързо. От страна на „Пристанище Варна“ комуникацията се случваше много бавно и трябваше многократно да изпращам имейли, за да ми бъде предоставена информацията.

Въпрос на съда: Имаше ли обяснения защо не ви я предоставят?

В.л. Р.: Да, имаше обяснение защо не ми предоставят журнала. Тъй като по самия проект от страна на „Пристанище Варна“ няма един проджект мениджър и там е голяма организация, много отдели и всеки човек отговаря за нещо различно и по тази причина, поне от моя гледна точка, нямаше един човек, който да систематизира от всички замесени лица информацията и да я предостави.

Въпрос на юриск. А.: Всъщност не ви предоставиха никакъв системен журнал или ви предоставиха такъв, в който липсват данни, защото колегите ми бяха обяснили, че нещо е показано, но аз не съм присъствала?

В.л. Р.: Аз бях в „Пристанище Варна“ на среща с всички отдели, които са замесени. Беше ми показана самата програма и през нея системният журнал. Той работеше, но част от полетата не бяха преведени на български и това беше посочено като проблем – че не всичко е преведено на български. Но системният журнал работеше и имаше данни в него.

Въпрос на юриск. А.: Към въпрос 14 отново е въпросът, как установихте, че системата е била достъпна от външни устройства?

В.л. Р.: Аз нямам какво да добавя по този въпрос. Вече отговорих.

Въпрос на юриск. А.: Относно импорта на данни за готови фактури в ТСО, ако изпълнителят беше избрал някой друг от изброените формати, щеше ли да бъде възможен импорът на данни?

В.л. Р.: Това не е въпрос до формати. Форматът на данни е примерно да се форматира в Excel или в Джейсън формат, това е форматът в случая. Става въпрос, че данните трябва да се предоставят точно във вида, в който те се очакват от продукта на „Микроакаунт“. Очевидно това досега не е направено, тъй като счетоводителката на „Пристанище Варна“ казва, че такъв импорт досега не могат да направят от системата на „Смартпро“ в счетоводната система на „Микроакаунт“.

Въпрос на юриск. А.: На въпрос 18, можете ли конкретно да ни посочите има ли неизпълнени от изброените специфични цели в заданието на

стр. 5? Така е зададен въпросът - по т. 13 Митницата, ТСО. Вие убедихте ли се дали клиент на Пристанището може да подаде заявка за някаква услуга, да се стигне до фактуриране на тази услуга? Убедихте ли се, че това, което искаме да се извършва от програмата, може да се случи отначало докрай – от искане за услуга до приключване работата по тази услуга?

В.л. Р.: Програмата е голяма и не съм имал такава задача да изследвам всички бизнес функционалности и дали и доколко работят. Очевидно е и в интерес на истината получих едни други доклади, пак от страна на „Пристанище Варна“, че са открити много дълги забележки и много основни неща искат да се доработват, но всичко това е извън предмета на тази експертиза, тъй като експертизата е до момента, когато е подписан този приемо-предавателен протокол. След това възложителят е продължил с тестовите и е открил и други неща, но те вече са предмет на бъдещи разработки.

Въпрос на юриск. А.: Значи Вие не сте се убедил лично в това, че в системата може да се извърши целия процес – от заявяване на услугата до приключването на услугата с издаването на фактура на клиента?

В.л. Р.: Не съм извършвал проверка на бизнес функционалностите на системата, а там системата е голяма и е извън предмета на експертизата. Проведохме среща с „Пристанище Варна“, където бяха всички представители на всички отдели, които работят със системата и там от всички отдели казаха какви проблеми има със системата.

Въпрос на юриск. А.: Въпрос 18 беше с точно 13 точки, по които искахме отговор кое е да, и кое не от всичко това.

Към въпрос 19 стартирана ли е реалната работа с тази система в Пристанището към момента на проверката?

В.л. Р.: Не.

Въпрос на юриск. А.: Извършва ли се обмен на данни с Митницата?

В.л. Р.: Не.

Въпрос на юриск. А.: Ако се възложи от Пристанището разработка на интерфейс за връзка с „Микроакаунт“, това ще доведе до разходи за възложителя, предполагам?

В.л. Р.: Да. Аз това казвам – че „Микроакаунт“ е фирма и когато се иска

от нея да изпълни нова разработка, трябва да се заплати.

Юриск. А.: Да, понеже един от критериите за успех е, че няма да доведе до допълнителни разходи, които изпълнителят сам е посочил.

В.л. Р.: Да, но това не е изпълнимо всъщност. Когато, примерно Окръжен съд – Варна иска система, която да се интегрира с всички системи, но половината от тези системи нямат възможност за интеграция, това просто е неизпълнимост на изискванията им. В случая, това е задължение на възложителя – когато изисква интеграция със всички свои системи, а част от системите нямат такава. Това е просто неизпълнимост и по принцип е задължение на възложителя, защото той изисква интеграция, която не е изпълнима.

Въпрос на съда: В техническото задание посочени ли са системите, с които се цели осъществяване на интеграция?

В.л. Р.: Да, посочени са. Изпълнителят също е можел да провери и да направи документ за изпълнимост на всички задачи и да установи и той също от своя страна, че част от тези задачи са неизпълними.

Въпрос на юриск. А.: Към задачите на експертизата има и въпрос дали възраженията на възложителя по писмо 98 представляват критични бележки?

В.л. Р.: Това не може да отговори експертизата. Какво е най-критично в тази система, коя от тези функционалности е критична или не възложителят трябва да прецени.

Въпрос на юриск. А.: Едното възражение в това писмо е, че не може да се осъществи достъп до системата от външни устройства през фирмения сайт. Това значителен проблем ли е за работата на продукта или не?

В.л. Р.: Това го обсъждахме няколко пъти, тъй като според ищеца такъв достъп е бил възможен и е предоставил на флаш памет записите. Това е нещо, което се е случило преди 2 години и няма как да се провери в момента, така че отговор на този въпрос няма как експертизата да даде.

Въпрос на съда: В момента има ли достъп до системата от външни устройства?

В.л. Р.: Да, в момента има достъп.

Не мога да отговоря на въпроса дали са извършвани доработки в тази част, след като е приет продуктът. Тези доработки, доколкото разбирам, се

извършват и сега, продължават. Точно какви доработки не мога да кажа, това е комуникация между двете страни. Аз не мога да кажа.

Юриск. А.: На този етап аз нямам други въпроси към експерта.

Въпрос на съда: Сертификатът бил ли е необходим на по-ранен етап и по-късното му представяне забавило ли е изготвянето на продукта или тестването му?

В.л. Р.: По принцип не, защото той може да се генерира. Самият сертификат се издава от оторизирана институция, когато е за продукционна среда за публичен достъп, но за вътрешни тестове може да се генерира такъв сертификат и да се тества.

В периода, в който продуктът се разработва и се тества, разработката е можела да се извърши и с така наречения „self-signed” - самоиздаден сертификат. Самият сертификат е един код. Има програми, които са безплатни и всеки може да си генерира такъв сертификат и да си го инсталира на уеб сървър и това за целите на тестовете да върши работа. В браузъра ще излиза съобщение, че сайтът не е защитен, тъй като сертификатът не е издаден от оторизиран орган, но когато се кликне върху бутона, че потребителят е „ок“ с това, може системата да се тества и да се ползва.

Въпрос на съда: Във връзка с 13-те цели по въпрос 18 по какъв начин може да се осъществи проверка дали тези функционалности са налице?

В.л. Р.: Тези, които са свързани с интеграцията с модул Митници и счетоводната система, със сигурност не функционират. Импортът в счетоводната система не функционира, тъй като аз се срещнах със счетоводителката на „Пристанище Варна“. В интерес на истината, дали всичко по останалите бизнес процеси от системата функционира както трябва, най-вероятно също не, но това остава извън предмета на експертизата.

Въпрос на съда: Какви технически операции трябва да се извършат във системата, за да проверите дали функционират всички заложиени цели?

В.л. Р.: Не мога да отговоря еднозначно, тъй като, за да се работи със системата, се изисква познаване на домейна, запознаване със самата система. Трябва да имам достъп до системата в „Пристанище Варна“, което е отделен въпрос и като цяло експертизата може да отговори на конкретни технически въпроси, които да бъдат проверени. Но дали системата, пълните бизнес процеси от край до край се случват както трябва, по-скоро възложителят

трябва да верифицира дали всички негови бизнес процеси са от край до край, защото те са свързани и с други системи и няма как експертизата да ги тества, тъй като нито имам достъп, нито имам необходимото познание.

Въпрос на юриск. А.: А искахте ли демонстрация?

В.л. Р.: Да, поисках демонстрация. Аз имах среща. Там беше показана системата. Системният лот също ми беше показан. Половината колони бяха на български, а една част – на английски. Беше ми демонстрирана, бяха ми споделени какви са проблемите на системата. В процеса на тази среща ми беше показана системата.

Въпрос на адв. Г.: Едната от забележките на възложителя е била, че няма достъп от външни устройства. Какъв е отговорът ви на този въпрос – че е можело да има достъп, като се заобиколи сертификатът за сигурност?

В.л. Р.: Това е нещо, което се е случило преди две години и няма как сега да се провери какво е било състоянието преди две години. Според ищеца единственото доказателство, което има, е този флаш запис, от който се вижда, че когато са въвеждали IP адреса, има достъп до системата.

Въпрос на адв. Г.: Предмет на договора, на техническото задание импортьт на данни ли е или е експортьт на данни?

В.л. Р.: Самите изисквания не са достатъчно детайлно описани. В интерес на истината, пише експорт на данни в определени формати. Такъв експорт се случва, но от друга страна пише, че системата трябва да се интегрира със всички други системи на „Пристанище Варна“.

СТРАНИТЕ заявиха, че нямат повече въпроси към вещите лица и молят заключението да бъде прието по делото.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение на вещото лице по комплексната съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза е от съществено значение за изясняване на спора и следва да бъде прието и приобщено към доказателствения материал по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото днес изслушаното заключение на комплексната съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза, ведно с приложената към него справка - декларация на вещото лице.

ОПРЕДЕЛЯ окончателното възнаграждение на вещото лице **Н. М. Р.** в размер на **1000 лева**, съобразно представената справка-декларация.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице **Н. М. Р.** в размер на **1000 лева**, от внесените от страните за тази цел депозит.

(Изд. РКО за 1000 лв., както следва: по вн. б. от 28.09.2023 г. - 500 лв. и от вн.б. от 18.09.2023 г. - 500 лв.)

Юриск. А.: Оспорвам даденото заключение. Считам, че са налице основанията на чл. 201 от ГПК – назначаване на повторна експертиза по същите въпроси, тъй като липсата на обосновка в отговорите на доста от въпросите буди основание за съмнение в неговата достоверност. Считам, че по зададените въпроси, които изискват чисто технически специални знания, искахме и двете страни някой, който да види този продукт дали работи или не, не получихме надежден отговор.

Адв. Г.: Предоставям на съда. Аз мисля, че вещото лице е отговорило абсолютно адекватно, при положение, че ответникът не е предоставил нужната информация за част от въпросите. Не считам, че сега има основание да иска повторна експертиза, доколкото и самият ответник, чрез процесуалния представител в момента не оспори, че не е предоставил информацията. Процесуалното поведение на страната си е проблем на самата страна.

Юриск. А.: Аз не съм казала, че не сме предоставили. Питам въобще имало ли е вещото лице тази информация. Не можахме да получим отговор, затова се съмнявам в отговорите на дадените въпроси.

СЪДЪТ намира, че искането на ответната страна за допускане на повторна комплексна съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза следва да бъде оставено без уважение, доколкото депозираното заключение е пълно, ясно и обосновано и не възникват съмнения относно неговата правилност, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответната страна за допускане на повторна комплексна съдебно-софтуерна и хардуерна експертиза.

Юриск. А.: В доклада ни е указано, че носим доказателствената тежест

да установим, че разпореждането – управлението на този сертификат трябва да бъде извършено от изпълнителния директор, затова нося процедурата за контрол на достъп, която имаме и бих искала да я представя.

Вещото лице не е могло да установи дали предните 3 години сме имали въпросния SSL сертификат, затова бих искала да представя фактурите от 2019 г. до тази година, с които сме закупили и сме разполагали със сертификата. Това са ми доказателствените искания. Предоставям и копия на ищеца.

Адв. Г.: Имам въпрос към ответника защо тогава сертификата не сте го предоставили на ищеца? Въпросът ми е към ответника, не към процесуалния представител.

Юриск. А.: И аз не знам защо. Бях болна в периода, когато е идвало вещото лице. Материята наистина е сложна.

СЪДЪТ **приканва страните** да уредят доброволно възникналия помежду им спор - чрез сключване на спогодба или чрез съдействие на медиатор в Центъра по медиация към съдебен район на Варненски окръжен съд, с адрес гр.Варна, ул. „Ангел Кънчев" №12.

Адв. Г.: Те и в момента страните си работят много добре, включително искат да възлагат допълнителни доработки, защото както каза и вещото лице, това е един огромен продукт, внедрен едва частичен проект. Това е частична разработка.

Упр.Дичев: Ние сме дали 2 години гаранция и ние си я спазваме, въпреки тази огромна неустойка, въпреки всичко.

Юриск. А.: Нямам специално пълномощие за спогодба, затова и не можем да постигнем на този етап спогодба.

Упр.Дичев: На флашката, която е по делото има записани клипчета, но ги имаме прикачени и към „Пристанище Варна”. Има ги и в имейл-кореспонденцията.

В.л. Р.: Относно флашката – клипчетата са записани на флашката, но ние ги имаме изпратени по поща като прикачени към Пристанището, т.е. те са реално съществуващи и са направени тогава.

СЪДЪТ намира, че представените от ответната страна в днешно съдебно заседание писмени доказателства следва да бъдат приети като доказателства по делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените в днешно съдебно заседание от **ответната страна** заверени преписи от писмени доказателства, както следва: процедурата за контрол на достъпа с код ПК-37, Издание 01/06.12.2021 г.; фактура – оригинал № 0000003544/09.01.2020 г.; фактура – оригинал № 0000000239/01.02.2021 г.; фактура – оригинал № 0000000411/31.01.2022 г.; фактура – оригинал № *****/02.03.2023 г.

Адв. Г.: Нямаме други искания по доказателствата. Представям списък с разноски с приложен договор за правна защита и съдействие.

Юрииск. А.: Нямаме други искания по доказателствата. Представям списък с разноски за юрисконсултско възнаграждение за минималните размери за правната помощ и депозита за експертизата.

СЪДЪТ предоставя за сведение представените списъци по чл. 80 от ГПК, съответно на процесуалния представител на насрещната страна.

Юрииск. А.: По принцип правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Адв. Г.: Не правя възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

СЪДЪТ намира, че представените списъци по чл. 80 от ГПК и доказателства следва да бъдат приложени по делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото днес представените от процесуалния представител на **ищеца** списък с разноски по чл. 80 от ГПК, ведно с договор за правна защита и съдействие от 08.02.2023г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото днес представените от процесуалния представител на **ответника** списък с разноски по чл. 80 от ГПК.

Предвид поведението на страните, **СЪДЪТ** счете спора за изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Г.: Уважаема госпожо Председател, моля да уважите предявления иск. Считаю, че от събрания по делото доказателствен материал се установи, че страните са били обвързани от валиден договор – търговска сделка, по силата на която ищецът е приел да изпълни софтуерен продукт за нуждите на Отдел „Складово-счетоводен“. От приетата и приобщена по делото съдебно-софтуерна техническа експертиза се установява, че вещото лице е установило, че продуктът е бил предоставен на ответника на 23.12, както и че е зависело от волята на ответника кога той ще приеме продукта. Това е становището на вещото лице, а то се подкрепя и от събраните по делото доказателства, че един месец по-късно, въпреки многобройните молби на ищеца продуктът да бъде приет, да бъде внедрен, да бъде предоставена възможност за обучение на персонал е последвала една апатия от страна на ответника, липса на интерес и единственото, което е получил ищеца е било писмо, с което го уведомяват, че ще му бъде налагана неустойка за всеки ден просрочие, въпреки че от самата воля на ответника зависи кога ще приеме продукта. След 23^{-и} декември не са извършвани никакви други действия по продукта, така че няма никакви основания да се приеме, че той не е бил готов към тази дата. Ищецът е уведомил ответното дружество в многобройна имейл кореспонденция, че има нужда от допълнителни доработки, като е помолил да му бъде даден допълнителен срок, в който той да изпълни тези доработки безплатно, за да може продуктът да бъде използван за целите, за които се създава. Въпреки доброто желание на ищеца от ответното дружество не е последвала реакция и не е бил даден такъв срок за извършване на доработки на продукта, които са били извън предмета на задание. Осъществили са се срещи, в които забележките на ответника са били единствено свързани с достъпа до продукта от външни потребители и видно от представената с исковата молба флашка, макар и неприета от съда, но послужила като материал за изготвяне на съдебно-софтуерната експертиза, се установява, че на срещата, която се е състояла между страните на 25.01. е демонстрирана възможността за достъп до програмата, заобикаляйки сигурния сертификат,

който е заложен от самия ответник за достъп до продукта и който сертификат не е бил даден до момента, не е бил предоставен до момента, затова за да бъде достъпен продуктът се е налагало да се заобиколи този сертификат за сигурност.

Това, разбира се, не е никаква забележка, защото това е било в тестова среда и след тестването на продукта, когато е предоставен сертификата, достъпът може да бъде осъществяван, както може да бъде осъществяван и в момента.

Следващата забележка на възложителя е била свързана с невъзможността да бъдат импортирани данни в счетоводството на ответника – на възложителя. Държа да отбележа, че предмет на договора не е импорта на данни в Отдел „Складово-счетоводен“, а е експортът от програмата, изработена от ищеца. Както вещото лице също е казало в експертизата си, импортирането на данните в счетоводството на ответника зависи от разработването на интерфейс от фирма „Микроакаунт“, която е фирма, с която работи ответникът и е предмет на търговска сделка между ответника и трето лице, неучастващо в този договор, както и заплащането на разработка на този интерфейс. Тоест в договора е записано, че възложителят е длъжен да предостави нужната софтуерна и хардуерна среда, за да може да работи продукта адекватно, но самият той се е поставил в невъзможност, незакупувайки такъв продукт от „Микроакаунт“ или невъзлагайки на „Микроакаунт“ разработването на такъв интерфейс, който да може да импортира в програмата в счетоводството на ответника експортираните от програмата изработена от ищеца, данни. Тоест, ищецът е свършил своята работа – прави експорт, но ответникът не приема експорта в своята програма, която е негова лична собственост. Не знам защо се задаваха въпроси дали ищецът може да плати. Да, ищецът може да плати на всеки един, за да му бъде изработено нещо, но това не е задължение на ищеца. Задължение на ответника е да си разработи продукт, който да му импортира данните, тъй като не е нито предмет на договора, нито задължение на ищеца.

Други забележки по продукта не е имало. На среща на 25.01. е поискано ръководство, което е предадено. Това не е нещо, което е изработено в рамките на един ден, както каза и вещото лице, тоест това е било готово. Когато е пратено писмото на 23.12., пак е било в тежест на ответника да

осигури импортирането на продукта, ведно с цялата документация. На работната среща на 25.01. е логично да не се носи цялата документация, която е към продукта, защото това е било работна среща за демонстриране на готовия продукт. Демонстриран е готовият продукт - видяно е, че работи всичко, което са имали като забележки. Както каза и вещото лице, тази система е огромна и не се съсредоточава само до изготвяне на фактури, а до връзка с отдел Митница. Тя е огромна програма, която цели да задоволи нуждите на Пристанището, но това е частична програма, това не е цялостен завършен продукт, тъй като видно и от техническото задание е, че този продукт ще има бъдещи доработки. Тоест за да започне той да функционира нормално, трябва да бъде доработен. В смисъл той един вид е частична разработка на един цялостен продукт.

Моля да уважите иска и да ми дадете срок за писмени бележки.

Юриск. А.: Уважаема госпожо Председател, моля да отхвърлите изцяло предявените срещу „Пристанище Варна“ ЕАД искове. По никакъв начин ищецът в настоящия процес не установи, че всъщност е изготвил продукт, който да служи за целите, посочени в техническото задание. Възложителят не е длъжен да детайлизира в толкова специфични части заданието. Той казва, че иска продукт - програма, която да му служи в процеса на обработка на товарите, които за нашия предмет на дейност са внос - износ на товари от кораби и всички те подлежат на митнически контрол. Искаме клиентът да подаде в програмата заявката, тази заявка да се обработи, Митницата да свърши своята работа и накрая ние да можем да издадем фактура. Искаме всичко това да стане в една програмна среда – всички наши отдели, които се нуждаят от достъп, да го имат. Това сме искали да се случи. В края на краищата, от всичко казано от ищеца, аз съжалявам, че ще направя тази аналогия, но: „Ето ви кола, нищо, че не върви!“ Ние не можем да използваме продукта за целите, за които сме го поискали и мисля, че сме платили висока цена за него.

Моля да се съобразите и с обстоятелството, че до 23.12.2021 г. изпълнителят не е посочил недостатъци на заданието. Съгласно ЗЗД е бил длъжен да направи това незабавно. Експертът казва, че работата е започнала без да се анализира средата, в която ще се работи и такъв вид продукт трябва да се изработи.

Моля да ни присъдите разноските и да вземете предвид всичко написано в отговора и допълнителния отговор.

Адв. Г. /реплика/: Вещото лице не каза, че ищецът не е направил анализ. Ищецът е направил пълен анализ за това какво се иска от него. В кореспонденция още през лятото са прашани писма на ответното дружество, в които се казва какви неща се искат, а на 23.12.2021 г., това е преди срока на изтичане на договора, който изтича с удължаването, заради Ковид изискванията до края на годината - тоест една седмица преди изтичане на срока ищецът е предал продукта, според заданието, за което е бил изготвен и е казал на ответника да му го приеме. Така или иначе по този продукт други допълнения и други разработки не са правени в периода до приемането му с приемо-предавателен протокол на 14.02. В приемо-предавателният протокол и в протокола за съответствия на продукта самият възложител е записал, че приема продукта без забележки и че продуктът отговаря напълно на заданието, за което е изготвен, както и че модулите Митница и импорт на данни ще бъдат допълнителна разработка и са извън предмета на договора. Това е изявление на самия възложител, подписано от изпълнителния директор. Това е търговска сделка. Търговецът, който го е възложил - е приел изпълнението. Не е направил възражения в рамките на някакъв срок и до момента няма такива възражения. Както каза и представителят на ищеца, те имат гаранционно поддържане и е логично в процеса на работа - защото това е продукт, който когато започне да се експлоатира се вижда, че има нужда от доработка. Това са технически въпроси, които се приемат в рамките на гаранционната поддръжка. Тази поддръжка си продължава. Две години продължава тази гаранционна поддръжка. Те още не са изминали. Няма заведено дело в съда, в което ответното дружество да е предявило някаква претенция спрямо ищеца за неизпълнение на договора, който не е на малка стойност, но е и много обемен. В рамките на една цяла година е работила цялата фирма, която е от десетина души - софтуерни специалисти и до момента ответникът не може да работи с нея, защото няма специалисти, които да работят с нея. Така че считам, че заданието е изпълнено точно и възложителят е приел изпълнението за точно и отговарящо на поръчката. Тоест той дължи заплащане на цялата цена.

Спорен въпрос по делото тук не е дали е изпълнена поръчката. Предметът на договора не е това. Предмет на договора е: дали е дължима

неустойката. Ние претендираме, че е налице забава на кредитора и неустойката не е била дължима, тъй като ние сме били готови още м.декември да предадем продукта и както каза и вещото лице единствено от волята на възложителя зависи кога ще приеме. И ищецът не може да влияе на това приемане. Даже е имало среща, на която е трябвало да бъде обучен персонал на ответника, но в последния момент се е обадил някой и тази среща не се е състояла. Няма как ищецът да отиде да застане пред портала на „Пристанище Варна“ и да седи и да чака. Не може да се влезе вътре в Пристанището без карта. Трябва да ти бъде осигурен достъп. Лично, когато ходих на среща - дават ти карта и вътре влизаш през охраняем вход. Няма как да обучиш персонал, като не ти е даден списък на хората, които ще обучаваш и не ти е дадена възможност да влезеш в Пристанището да им инсталираш продукта. Как да стане това? Това не може да стане!

Юриск. А. /дуплика/: Само накратко. Оспорвам всичко казано. Няма да се спирам едно по едно. В края на краищата липсват каквито и да е твърдения на коя дата кой етап от възложената работа е бил изпълнен. Категорично оспорвам, че продуктът отговаря на заданието и съответно на договора. Липсват каквито и да е доказателства за това. Както видяхме, основни функционалности на системата не действат и до ден днешен продуктът не се използва, въпреки че е заплатена цената за него. Това не означава, че е изработен продуктът, както твърди ищцовата страна.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на **ищеца** в 7-дневен срок и на особения представител на **ответника** в 10-дневен срок, считано от днес да представят писмени бележки по делото.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 16:05 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____